

[Arbejdsministeren.]

eller som et supplement til gruppens arbejde, kan herefter først afgøres, når den igangværende kortlægning og det påbegyndte planlægningsarbejde er kommet længere frem.

Af *Kristine Heltberg* til justitsministeren (10. juli 1972):

„Hvad agter ministeren at gøre, for at der kan gives sigøjnerne i Danmark menneskeværdige kår i overensstemmelse med Europarådets rekommandation af 30. september 1969 (nr. 563)?“

Begrundelse.

Spørgsmålet begrundes med den senere tids diskussion omkring en gruppe sigøjnere, der har anmodet om at få opholdstilladelse i Danmark efter at være blevet udvist fra Norge. Det synes bl. a. at være fremgået af diskussionen, at myndighederne savner klare retningslinier i sådanne sager. En af vanskelighederne synes at være, at sigøjnernes formelle statstilhørsforhold ofte er meget komplicerede. Man kan her måske gøre opmærksom på de tanker, som museumsinspektør George Nellemann giver udtryk for i en kommentar i Politiken (d. 5. ds.), hvori han peger på de fordele, der vil være ved at kunne behandle sigøjnerne som en etnisk gruppe, d. v. s. ensartet, trods varierende statstilhørsforhold. Der er muligvis andre påkrævede initiativer — men under alle omstændigheder er det af største betydning, at man her i landet drager omsorg for, at denne talmæssigt ikke overvældende store minoritet får en behandling, der ikke står tilbage for, hvad man mener er mindstemålet ifølge Europarådets rekommandation nr. 563. Man må kunne finde frem til retningslinier, der gør det muligt for dette gennem årene stærkt forfulgte mindretal at leve under tålelige kår og i overensstemmelse med dets kulturelle traditioner. At give sigøjnerne menneskeværdige kår ville være i overensstemmelse med dansk holdning til forfulgte minoriteter i øvrigt.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (17. juli 1972):

Spørgsmålet om sigøjnernes forhold i Danmark har tidligere flere gange været rejst i folketinget.

Således besvarede justitsminister Thestrup den 14. maj 1969 et spørgsmål herom fra medlem af folketinget fru Meta Ditzel (Folketingstidende 1968-69 sp. 6606 ff.). Endvidere blev sigøjnernes forhold drøftet i forbindelse med behandlingen af lovforslagene om forbud mod racediskrimination m. v. (Folketingstidende 1970-71 sp. 7437-39 og sp. 7444-46 samt tillæg B. sp. 3001 ff.).

Jeg kan — som det er blevet fremhævet ved disse lejligheder — oplyse, at det kun er en mindre del af problemerne omkring sigøjnernes ophold her i landet, der hører under justitsministeriets forretningsområde. De foranstaltninger til støtte for sigøjnerne, der omhandles i den Europarådsrekommandation, der er nævnt i spørgsmålet, vedrører især fremskaffelse og vedligeholdelse af lejrpladser, sociale hjælpeforanstaltninger og børne- og voksenundervisning. Disse spørgsmål hører under andre ministeriers eller under kommunernes ansvarsområde. Under justitsministeriet hører navnlig spørgsmålene om opholds- og arbejdstilladelse og om sigøjnernes forhold til politiet i øvrigt.

Udenlandske sigøjnere, der indrejser her i landet, er i relation til fremmedlovgivningen stillet ganske som andre udlændinge. De skal derfor have opholdstilladelse, hvis de ønsker at opholde sig her i mere end 3 måneder, og arbejdstilladelse, hvis de ønsker at tage arbejde, medmindre de som nordiske statsborgere er fritaget herfor.

Det er i de senere år sket, at sigøjnere fra østeuropæiske lande, der ikke mente at kunne affinde sig med forholdene i deres hjemland og ønskede at bosætte sig fast her i landet, har søgt og fået opholds- og arbejdstilladelse. Disse sigøjnere er blevet behandlet ganske som andre statsborgere i østeuropæiske lande, der har søgt om tilladelse til ophold og arbejde i Danmark.

Det er efter min opfattelse rigtigt at fastholde, at sigøjnere i relation til fremmedloven bør stilles som andre udlændinge. Der har da heller ikke under folkeringets tidligere drøftelser om sigøjnernes forhold været stillet forslag om ændringer i fremmedlovens regler med henblik på en særlig status for sigøjnere.

Med hensyn til den gruppe sigøjnere, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at politiet efter deres ankomst fra Norge har tilkendegivet dem, at de efter